

LECTURA

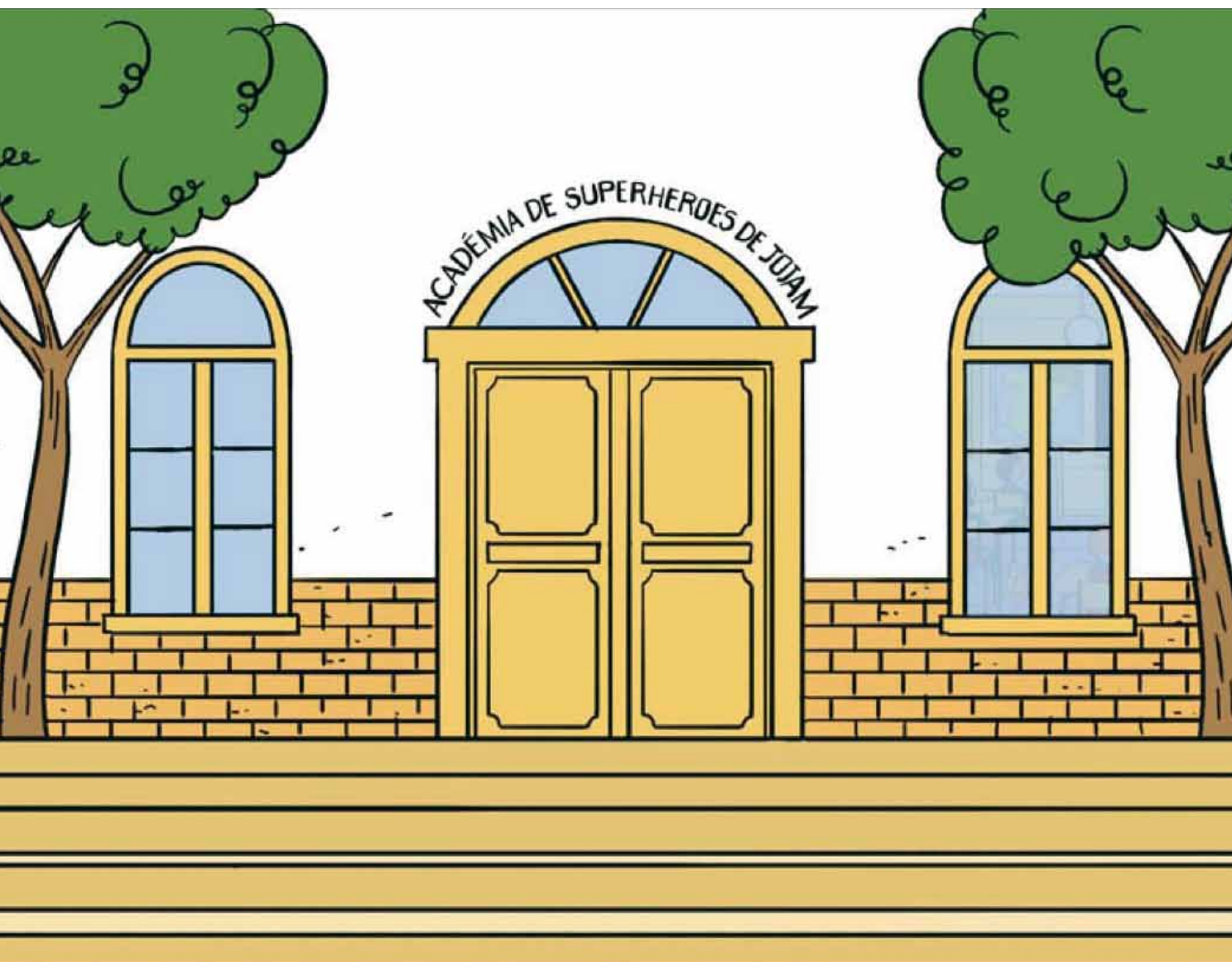
Super PEPO i el cas de l'embrutidor misteriós

“**H**ui és un dia important, futures i futurs superherois. Teniu per davant un difícil treball. Este és el vostre últim curs en l’Acadèmia de Jotam i, després de graduar-vos, haureu d’aplicar els vostres coneixements en el món real. A vegades cometreu errors; però, no oblideu que els autèntics superherois no són els qui mai s’equivoquen, sinó els qui, quan s’equivoquen, saben reconèixer-ho i busquen una solució.”

Quan la directora de l’Acadèmia va acabar el seu discurs, les cames em van començar a tremolar. Vaig creure que no tindria forces per a alçar-me de la cadira de tan nerviós que em vaig posar! L’últim curs en l’Acadèmia de Superherois! Quina responsabilitat!

Em preocupava no adonar-me de qui podia necessitar ajuda o no saber com ajudar-lo. No obstant això, el que vaig aprendre eixe any em va servir per a no tornar a sentir-me espantat i aplicar-ho sempre en totes les meues missions: **un autèntic superheroi mai no actua en solitari.**

Ara vos contaré el que em va passar fa unes setmanes:

A mi m'encanten els llibres de detectius, com recullen totes les pistes i com pensen i pensen fins que esbrinen què va succeir i qui ho va fer. És tan emocionant! Per a mi, el seu treball és paregut al nostre, al dels autèntics superherois, sempre pendents del que ocorre, analitzant el que veiem i... xac! Actuant quan ho hem entés tot.

Sense esperar-ho, els meus amics i amigues i jo vam haver d'investigar un cas. Resoldre'l ens va costar molt, però ho vam aconseguir perquè formem un bon equip!

Unes setmanes abans, mentre jo estava assegut en un banc del parc llegint l'última aventura del detectiu Ser-ho Gomis, vaig sentir una dona que deia:

- Este parc cada vegada està més brut! Qui seran els responsables? Quina poca vergonya!

Al sentir eixes paraules, el meu cervell de detectiu es va posar en marxa. Havia d'esbrinar més coses sobre eixe cas que tenia davant dels meus ulls! Vaig tancar el llibre, vaig traure el meu quadern de pistes i vaig començar la investigació.

De seguida em vaig adonar que les coses eren pitjor del que m'havia imaginat. La primera cosa que vaig descobrir va ser que hi havia un muntó de papers i plàstics tirats per tot arreu del parc, i papereres plenes de fem al voltant.

- Haurà estat un equip entrenant al “basquetfem”?

Un tros de palmera de xocolate em va cridar l'atenció:

- Això mateix! Els culpables, a més de bruts, desperdiciaven aliments. Fa poc de temps que se n'han anat, perquè encara no hi ha formigues i estes són molt ràpides detectant menjar!— Vaig mirar al voltant, però no vaig trobar ningú.

Vaig decidir anar cap a la zona del rierol, i pel camí vaig veure muntons d'excrements de gos.

Quan vaig arribar-hi, em vaig trobar amb el desastre... En el fons, s'hi acumulaven deixalles de qualsevol tipus, sobretot llandes! I un dels indicis més terribles, piles gastades! Vaig repassar les meues anotacions molt preocupat:

- Papers i plàstics per terra, excrements de gos, desperdici de menjar, aigua contaminada, etc. Això és el treball d'un o una autèntic/a professional! Necessite els meus apunts de l'acadèmia!

Me'n vaig anar a casa i vaig agafar el meu quadern. Vaig passar les pàgines de pressa i: ací estava! El tema 3: Els supervilans. Els principals enemics d'un/a autèntic/a superheroï! La profe ens havia entregat, a més, les fitxes de cada un amb tota la informació sobre els seus objectius i la seua manera d'actuar. M'ho vaig mirar tot. L'endemà vaig arribar al col·le el primer i volia contar-ho tot als meus amics i amigues perquè necessitava la seua ajuda!

En el grup teníem una contrasenya secreta per a convocar reunions d'urgència. Si escoltàvem la clau, ja sabíem que es tractava d'un assumpte de màxima importància. Durant la primera classe vaig passar a tots i totes un full amb el text: Reunió en el pati, codi: Delta 5.

- Què passa, Pepo? -va preguntar Emma.- Per què has activat el Delta 5?
- És molt greu? Estem preocupats -va dir Irene.
- Sí, conta-ho ja! Estem molt intrigats -va dir Ignasi.
- Un dels supervilans està fent-ne de les seues. Ha omplert el nostre parc de fem i ha contaminat el rierol. Hem d'identificar-lo i detindre'l, -vaig dir jo.
- Un dels súper què? -va dir Emma.

Els vaig contar tot el que havia esbrinat i els vaig parlar dels supervilans. Vaig penjar les seues fitxes en la pissarra com en les sèries de la tele!:

- Els supervilans són sis. Ara repassarem com actua cada un i així localitzarem el nostre culpable.

Els tres m'escoltaven amb molta atenció i prenien notes en els seus quaderns:

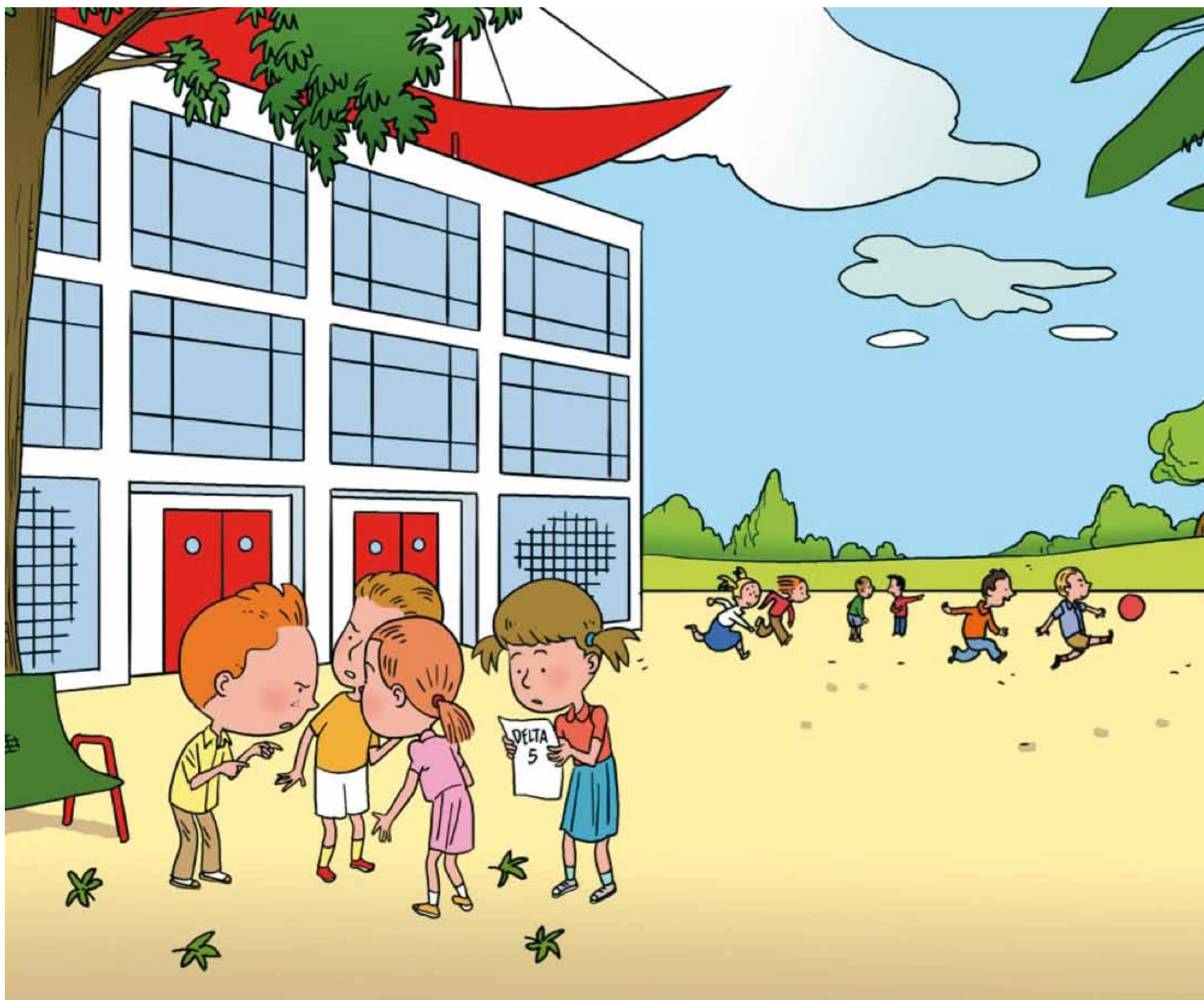
- Primera sospitosa: la Fada Ry Keza, que recorre el planeta amb el seu cotxe Kpital absorbint la riquesa del món i generant desigualtat per tot arreu.
- Quina malvada! -va dir Irene.- El que fa és horrible, però no crec que ella estiga relacionada amb el desastre del parc.

Tots i totes hi estàvem d'acord.

- Següent sospitós: el capità Balafiament. El seu objectiu és aconseguir que milions de persones no mengen cada dia. Amb el seu potent aspirador Corcada s'engul tones d'aliments que expulsa en forma de fem.
- Un moment, ell podria ser-ne el responsable! -va dir Ignasi- Vas dir que hi havia desperdicis de menjar per tot arreu!
- És cert que vaig trobar algunes sobres de menjar, però eren molt poques. Pense que necessitaríem proves més evidents per a pensar que és ell. Què vos sembla si continuem coneixent la resta? Segur que això ens ajudarà.
- El següent s'anomena Petrolex i tracta de convèncer-nos que podem utilitzar, sense límits, els recursos que la Terra ens ofereix i que ho contaminem tot sense control.
- Tot! -va dir Emma- Això inclou els boscos, els mars, els rius... els parcs!

Tots ens miràrem amb els ulls com a plats:

- Ja el tenim! -va dir Ignasi- Ell és el nostre supervilà!
- Però hi ha més coses. Els supervilans mai no actuen sols, necessiten l'ajuda d'altres per a realitzar les seues accions -vaig dir.

L'havíem trobat, però no sabíem què teníem que fer per a detindre'l i recuperar el nostre parc!

- El meu profe de l'Acadèmia de Superherois ens ajudarà -vaig dir.

Aquella vesprada, mentres li ho contava tot, ella em va escoltar molt seriosa i en acabar em vaig quedar mirant-la:

- Molt bé Pepo. Heu identificat correctament el vilà amb el que ens enfrontem. I què se t'ocorre fer ara?

- Com? Què se m'ocorre? Però, professor..., això és el que havia vingut a preguntar-li!

- Ah, no Pepo! Ja estàs en l'últim any d'Acadèmia. A partir d'ara has d'enfrontar-te als problemes tu sol posant en pràctica tot el que has après estos anys.

- Ja ho sé, professor. Però, a vegades, no és gens fàcil.

Aquela vesprada, mentre jo tornava a casa abstret, em menjava una mandarina. Tenia un muntó de corfes a la mà i no veia cap paperera; així que, al passar al costat d'un arbre, les vaig tirar en terra.

- Escolta xiquet! -em va cridar una senyora molt enfadada.- Les corfes de mandarina no es tiren a terra!

Em vaig girar i vaig voler dir-li que no veia papereres, i que ací les corfes no molestaven i que eren biodegradables, i que... Vaig sentir molta vergonya, no tenia excuses. Vaja desastre de superheroï que sóc!

L'endemà, al principi de la classe, va ser Ignasi, esta vegada, el qui ens va enviar un codi Delta 5. Pareixia molt preocupat. Quan eixírem al pati, ens ho va contar:

- Ahir vaig estar pensant en Petrolex i, sobretot, en els seus camarades.

Llavors vaig recordar que, moltes vegades, el meu cosí i jo tirem llandes en el rierol del parc i juguem a afonar-les amb pedres -va dir.

- I jo volia contar-vos que no sempre arreplegue les caques de la meua gossa Noa quan la trac a passejar -va dir Emma.

Jo també vaig contar això de les mandarines. Vaja colla femeta!, vaig pensar, i en eixe moment vaig trobar la resposta que buscàvem.

- Això és! -vaig dir- comportaments com els nostres són els que han ajudat a fer que el parc estiguera així. Nosaltres som els còmplices de Petrolex! Gràcies a nosaltres ha aconseguit els seus objectius!

- Llavors, què fem? -va dir Ignasi.

- Tot el món ha de conèixer Petrolex, com és de perillós i de quina manera el fem més fort. Sense la nostra ajuda mai aconseguirà el que es proposa -va dir Irene

Vam recórrer cada classe del cole i vam contar a tothom el que havíem descobert i la situació en què estava el nostre parc i, tots junts, iniciàrem una campanya d'informació. Ens vam dividir per grups i vam forrar el parc amb la imatge de Petrolex. Vam explicar a totes les persones que vam veure qui era i com, sense saber-ho, moltes vegades col·laboràvem amb ell.

A més, vam animar tothom a unir-se, el dissabte següent, a la nostra "Operació L" per a netejar el parc i recuperar-ne tots els espais.

Van ser moltes les persones que hi van participar i aconseguirem millorar les coses, encara que també vam descobrir que Petrolex no era un enemic fàcil de vencer i que necessitàvem més temps per aconseguir reparar tot el dany que havia causat en el nostre parc, gràcies a la nostra ajuda, no podem oblidar-ho!

Enguany he acabat els meus estudis en l'Acadèmia de Súperherois de Jotam i he après a reconèixer qui són els enemics d'un autèntic superheroi i com els ajudem a aconseguir els seus objectius. El més important, però, és que vaig descobrir que un autèntic superheroi mai no actua a soles, perquè ningú no pot aconseguir mai grans èxits sense la col•laboració del altres.

Si has d'enfrontar-te a una missió molt difícil, alia't amb els qui busquen el mateix que tu i, a més, descobriràs en que són més dels que creus! El món real està ple d'autèntics superherois amb poders per a canviar-lo ajudant els altres!

Unix-te a nosaltres, futur@superheroi!

